

Фото: [Максим Васін](#), ІРС **ЗАЯВА**

Інституту релігійної свободи на Конференції ОБСЄ по боротьбі з нетирпимістю та дискримінацією відносно Християн

Відень, 14 грудня 2016 р.

Екселенції, пані та панове,

Сьогодні, говорячи про сучасні переслідування Християн в Європі, можна згадати про наслідки російської агресії проти України протягом останніх 3-х років. Ось лише деякі з нещодавніх фактів:

1) Десятки храмів і молитовних досі залишаються незаконно захопленими проросійськими бойовиками в Донецькій та Луганській областях на сході України. Останній такий випадок мав місце місяць тому, коли [у Горлівці поблизу Донецька відібрали храм у Церкви адвентистів сьомого дня](#)

2) До того ж в окупованому Криму ситуація є не надто кращою. [В Бахчисараї російська влада тиждень тому заборонила евангельській церкві «Голос надії» використовувати власний молитовний будинок](#), що належить віруючим на праві приватної власності.

Лише зупинення російської агресії дозволить припинити продовження подібних злочинів проти Християн з числа релігійних меншин у згаданих регіонах України.

Водночас ми хотіли б звернути увагу на інший не менш важливий аспект.

Натепер у країнах західної демократії, зокрема і тут у Європейському Союзі, бачимо нове джерело переслідувань Християн. Йдеться про конфліктність, яка виникає під час впровадження концепції рівних можливостей, зокрема неоднозначного тлумачення понять гендер, гендерна ідентичність, сексуальна орієнтація. [Запровадження законодавства щодо протидії дискримінації](#) за цими ознаками часто інтерпретується на шкоду фундаментальних прав людини, таких як свобода совісті та релігії, слова та вираження поглядів.

Відтак, спостерігається тенденція ізоляції, цькування, маргіналізації, судового та, навіть, кримінального переслідування тих Християн, які і надалі тримаються або публічно озвучують свій консервативний погляд на сім'ю, шлюб, статеві стосунки та статеве виховання дітей. Така публічна позиція Християн, що ґрунтується на їх релігійних

переконаннях, часом кваліфікується як “підбурювання до дискримінації” або “мова ворожнечі” з відповідним юридичним покаранням. У підсумку бачимо, що у боротьбі проти дискримінації однієї групи осіб, зазнає переслідувань і порушень прав людини інша група.

З огляду на це, широка суспільна дискусія відносно балансування анти-дискримінаційних заходів і фундаментальних прав на свободу совісті та релігії, слова та вираження поглядів вже давно на часі. Слід вживати заходів для запобігання однобічному підходу у питаннях протидії дискримінації, зберігати можливість для громадського обговорення та критики, не допускати надання державного захисту лише одній ідеологічній концепції на шкоду іншим поглядам, зокрема, заснованим на релігійних цінностях.

Просимо держави-учасниці ОБСЄ та БДІПЛ звернути особливу увагу на ці обидва виклики.

Дякуємо за увагу!

Виголосив [Максим Васін](#), Виконавчий директор Інституту релігійної свободи,
□ на сесії 1 [Конференції ОБСЄ у Відні 14 грудня 2016 року](#)

Підписуйтеся на сторінку ІРС в [Facebook](#) і [Twitter](#) – експертний погляд на законодавство і релігійне життя в Україні та світі.

Інститут релігійної свободи, Київ □

www.irs.in.ua